

т. к. б. сасъ така́ва си́ла, щото́ Іа́квш сѧ по-
 вре́дилъ въ халбокатъ ѿ та́м борба, и
 Хрома́лъ презъ си́чкіатъ си живо́тъ.
 т. к. д. Та́зи борба сѧ продолжала до разсам-
 вани. Тога́съ Ӧнзи мъжъ ѿблъ бы́лъ
 да си йди, ала Іа́квш сѧ оу́ловилъ ѿ
 негш, и мърекалъ: „азъ не ще та ѿпъс-
 на до дѣ ма ты не благослови́шь. То-
 ги́ва мърекалъ Ӧнзи мъжъ: ты сѧ си
 сравнилъ съ Бóга сасъ тво́ата си́ла, за-
 ради това и сасъ че́ловѣцыти щеши да
 бадешъ силенъ. Тойзи мъжъ макаръ и
 да не оубадилъ се́беси кой є бы́лъ, ала
 Іа́квш сапика́салъ, какъ бы́лъ то́й
 Сынъ Бóжий, и за това и звѣка́лъ сасъ
 высокъ гла́съ: макаръ и да самъ видѣлъ
 „азъ Бóга ѿ бли́зъ лице сасъ лице, ала
 душата моѧ є здра́ва. Въ самото то́
 вре́мѧ рекалъ Бóгъ Іа́квш, какъ за на-
 прѣдъ то́й не ще сѧ назовáва Іа́квшъ, а-
 ми Іса́йль ще да бади имѧто негшво.
 Напо́коиъ като си и здигна́лъ очи́ти,
 видѣлъ бра́та си Іса́я чи йди камто
 него. А кога́то ве́чи Іса́я сѧ прибли-
 жи́лъ при него, тога́съ (Іа́квшъ) мъ
 сѧ поклони́лъ до земля́та седмъ пати
 ве́динъ сасъ же́ныти и сасъ дѣца́та си
 свой.

т. к. и.

Быт.

гл. л. в.

т. к. и.

Быт.

гл. л. г.

т. а.

т. г.

т. с. 3.